

Ben Apeldoorn is melkveehouder en melkt samen met zijn vrouw Petra in Woudenberg 115 koeien.

Lessen uit de kalverhouderij

Twintig jaar geleden was ik naast melkveehouder ook kalvermester. Het was best een sprong in het diepe: begin twintig en geen ervaring in het houden van vleeskalveren. Zakelijk kwam ik al snel tot de conclusie dat het rendement op geïnvesteerd vermogen in de melkveehouderij wel bijzonder laag is en technisch leerde ik dat nauwkeurig en systematisch werken zijn vruchten afwerpt.

De kalverhouderij kwam op dat moment uit een moeilijke periode. Als eerste sector had ze een mestprobleem, niemand wilde de kalvergier meer afnemen. Dit hebben ze als eerste sector opgelost: in Gelderland kwam de zuivering van kalvergier van de grond en dit is tot op de dag van vandaag een succes.

Ook lag de sector onder vuur vanwege het gebruik van groeibevorderende stoffen en de huisvesting in boxen. Dat is voortvarend opgepakt door samen met overheid en de Dierenbescherming af te spreken om over te schakelen op groepshuisvesting. Het gebruik van verboden stoffen hebben de kalverhouders zelf uitgebannen door deelname aan een gezamenlijk borgingssysteem. Ten slotte is ook de afstemming van vraag en aanbod goed geregeld doordat integraties kunnen schuiven met het opzetten van nuchtere kalveren en met de slachtgewichten van de afgemeste dieren. Het resultaat is een kalfsvleesketen die niet in de krant staat, geen politieke belangstelling wekt en de boeren van een goed inkomen voorziet. Als melkveehouders hebben we duidelijk last gehad van een remmende voorsprong. We dachten dat alle problemen waar kalverhouders mee moesten dealen, niet op ons van toepassing waren. Intussen is mest een eindeloos dossier, liggen we onder een maatschappelijk vergrootglas en ontbreekt het aan regie bij de afstemming van vraag en aanbod.

De kalverhouderij is verkocht toen pa en ma van het melkveebedrijf verhuisden. Ik ben erg gelukkig met mijn bestaan als melkveehouder, maar nog steeds trots op de geweldige kalfsvleessector. We kunnen er als melkveehouders veel van leren. Meer regie over aanbod en productie van de totale Nederlandse zuivelkolom is gewenst en kan ons weer in de politieke luwte brengen met daarbij een fatsoenlijk inkomen. De prijs ervan is het opgeven van een stukje vermeende vrijheid. Ik denk dat dat het waard is.

‘Als melkveehouders hebben we duidelijk **last gehad van een remmende voorsprong**’

